

λαϊκοί ἀπηχῆσεις, ἀλλὰ μουσουργήματα μεγάλου Διδασκάλου. Ἡ δεσπ. Καλογεροπούλου τὰ ἔψαλε μὲ στοργήν, τὴν ὅποιαν ὑπερήρουν οἱ ἀγνοῦν πατριωτισμοῦ της. Διότι εἰς τὰς συναυλίας της ἐν Εὐρώπῃ δὲν παραλείπει νὰ ψάλλῃ πάντοτε Ἑλληνικά τραγούδια, τὰ ὅποια πανταχοῦ προκαλοῦν ζωνηροτάτην ἐντύπωσιν.

Ἡ δευτέρα συναυλία τῆς δεσπ. Καλογεροπούλου ἐδόθη ὑπὲρ τῆς Πολυκλινικῆς Ἀθηνῶν, τοῦ εὐεργετικωτάτου τοῦτου ἰδρύματος, ἐν τῷ ὅποίῳ εὕρισκον δωρεῶν πρόχειρον νοσηλείαν ἀπειροῦτοι ἀσθενεῖς. Παριστάμενου τοῦ Βασιλέως, τοῦ Διαδόχου, τῶν πριγκιπισσῶν καὶ πριγκίπων ἡ δεσποινὴ Καλογεροπούλου ἐξέτελεος νέον ὄλον πρόγραμμα, μετὰ τῆς αὐτῆς τέχνης καὶ θαυμαστῆς ἀσθητικότητος. Ἐκ τῶν ἀομάτων ἄτινα ἔψαλε κατέβηκε ἐν ἀοματίῳ τοῦ ΙΖ'. οἰδῶν ἢ «Zingarella» μὲ τοὺς ἑλαφροὺς κυματοειδεῖς τόνους της, τὴν θ. λυτικὴν χάριν. Ἀντιθέτως ἔδειξε ὀλην τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς της εἰς τὴν ἀρρεσινῶπῃν μελωδίαν τοῦ Handel Air d' Alcina, μεταπτώσεις ἀποραμίλλους καὶ δραματικὰς εἰς τὸν Roi des Aulnes τοῦ Σοφμπερτ, καὶ εἰς ἐν Rondo τοῦ Dvorak εὐστροφίαν καὶ ταχύτητα καταπληκτικὴν. Ὅλα ἐξτελεσθησαν ἀμύμητος, ἐπακριβῶς, παραστατικώτατα, ἀλλ' ὑπερέβη πᾶσαν προσδοκίαν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ποιητικῆς «Ἀδελοῖδος» τοῦ Μπετόβεν, καὶ εἰς τὰ δύο μέρη τῆς «Ἰφιγένειας» τοῦ Γλοῦκ τῆς ἀρχαιοπρεποῦς καὶ δυσκόλου αὐτῆς μουσικῆς, ἣν διακρίνει μεγαλεῖον ἁρμονίας. Εἰς τὴν «Ἰφιγένειαν» ἡ δεσπ. Καλογεροπούλου ἐφάνη μεγάλη ὄντως καλλιτέχνης. Ὅταν κατόπιν ἐποσειλημμένων χειροκροτημάτων, τῶν ὁποίων τὸ σύνθημα ἔδιδεν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, εἶπε τὸ κλέφτικο τραγούδι «Ἐσεῖ; πουλιὰ τοῦ κάμπου» καὶ τὴν «Παραγιά». ἡ Ἑλληνὶς καλλιτέχνης συνήρασε καὶ συνεκίνησε βαθύτατα.

Ὁ Βασιλεὺς ἐπεσκέφθη τὴν δεσπ. Καλογεροπούλου εἰς τὰ παρασκήνια, συγχαρεῖς αὐτὴν. Τῆς εἶπεν διὲν ἰγνώριζεν διὲν ὑπάρχει Ἑλληνὶς νὰ τραγουδῇ τὸσον τέλεια καὶ τὴν προέτερε νὰ μελῆν εἰς Ἀθήνας, προσλαμβάνομένη εἰς τὸ Ὀδεῖον. Ἐπίσης ὁ Διάδοχος τὴν συνεχάρη θερμώτατα, ἀποφανθεὶς διὲν εἶνε ἐφάμιλλος τῶν πρώτων τῆς Εὐρώπης αἰοιδῶν.

Διὰ τὴν δεσπ. Καλογεροπούλου οἱ καθηγηταὶ τοῦ Ὀδείου ἐξεφράσθησαν μετ' ἀνεπιφλάκτου ἐνθουσιασμοῦ. Αὐτοὶ πρὸ παντὸς ἠδύνατο νὰ τὴν ἐνοήσουν, διότι τὰ ἐκτελεσθέντα τεμάχια δὲν ἦσαν διὰ τὸν πολὺν κόσμον.

Ἡ δεσποινὴ Καλογεροπούλου, προσκλήσει τοῦ Ὀδείου, ἐπανάλαβε τὸ ἐν τῷ Δημ. θεάτρῳ ἐκτελεσθὲν πρόγραμμα τῆς χάριν τῶν μαθητῶν. Ἐτραγούδησε μὲ τὴν αὐτὴν τέχνην, ἀλλὰ καὶ μὲ περισσοτέραν συγκινήσιν. Οἰκειοτέρα πρὸς τὸ ἀκροατήριον, μᾶς ἔδωσε βαθυτέρας ἐντυπώσεις. Τὰ ἐπίμονα καὶ ἐνθουσιώδη καὶ εὐλικρινῆ χειροκροτήματα τὴν εἶχαν συγκινήσῃ πολὺ, διὰν δὲ ὅλοι ὄρθιοι, εἰς τὸ τέλος, ἤκουσαν ἐν κλέφτικο τραγούδι νὰ ζωντανεύῃ εἰς τὰ χεῖλη της, ἡ αἰθουσα ἐπληρώθη ἀπὸ ἐλευσημίας ἀκρατήτους. Καὶ ὅλοι ἐσπενεσῶν εἰς τὸν προθάλαμον καὶ ἐσηματίσθη μία διαδήλωσις ὑπὲρ αὐτῆς. Ὅλοι τῆς ἐφιλοῦσαν τὸ χεῖρ ἢ καλλιτέχνης δὲν ἦτο δυνατὸν ν' ἀνθῆξῃ πλέον. Ἐνας λυγμὸς τὴν ἔπαιξε καὶ ἔπεσε κλαίουσα εἰς ἐν κάθισμα. Ἡ σκηρὴ αὐτῆ, ἡ μοναδικὴ εἰς τὰ μουσικὰ χρονικὰ τῶν Ἀθηνῶν, ὑπῆρξεν ὁ ἀληθινὸς θρίαμβος τῆς Ἑλπίδος Καλογεροπούλου.

Τὴν δεσπ. Καλογεροπούλου συνῶδενον εἰς τὸ κλειδοκύμβαλον δεξιότατα ὁ διακεκριμένος καθηγητῆς κ. Βασερχόβεν.

Ἡ δεσποινὴ Καλογεροπούλου μεταβαίνοσα ἐξ Ἀθηνῶν θὰ τραγουδῆσῃ εἰς τὰ «Concerts Colonne» εἰτα θὰ μεταβῇ εἰς Γενεύην διὰ νὰ παίξῃ εἰς τὸν «Βέρθερον», θὰ περιοδεύσῃ εἰς Βέλγιον, ἐπαγεροχομένη εἰς Παρισίους θὰ μεταῶχῃ ὀκτάκις τῶν συναυλιῶν Lamoureux, καὶ

κατόπιν μὲ τὸν Βίσλερ θὰ περιοδεύσῃ καὶ ἀργότερα μὲ τὸν Πουινὰ εἰς Ἰσπανίαν καὶ Ἀγγλίαν. Τὸν Ὀκτώβριον θὰ δώσῃ συναυλίαν εἰς Γερμανίαν. Μᾶχις τοῦ θέρου εἶνε διὰ συμβολαίων ὑποχρεωμένη νὰ δώσῃ 62 συναυλίας.

Ἡ δεσποινὴ Καλογεροπούλου ἔχει καὶ τὸ χάρισμα τοῦ λογογραφεῖν. Ἡ «Πινακοθήκη» πρώτη ἐφιλοξένησε πρὸς τριετίας τὰ φιλολογικὰ ἔργα της, αἱ δημοσιευόμεναι δ' «Ἐπιστολαὶ ἐκ Βενετίας» ἔχουν γραφῆ ὑπὸ τῆς Ἑλπίδος Καλογεροπούλου, ἣτις προοσιῶς ἰδίαν ἐργασίαν ἔχει προτοιμάσῃ διὰ τὴν «Πινακοθήκην», πλήρη περιγραφῆν τοῦ πρωτοτύπου μουσεῖου τῆς Ἀμβέρσης.

Ἡ ἀναχώρησις τῆς συμπαθεστάτης καλλιτέχνης ὑπῆρξε λίαν συγκινητικὴ. Εἰς τὴν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν συνεκεντρώθησαν ἐκλεκτὰ μέλη τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωρίας, καθηγηταὶ τοῦ Ὀδείου καὶ συγγραφεῖς, οἱ πλείστοι δὲ τῆς προσέφεραν ἀγαπητικὰ δῶρα. Τὸ βαγόνι ἐγένετο ἀπὸ ἀνθη καὶ βιβλία καὶ γλυκίσματα. Ὁ μουσουργὸς κ. Σανθόπουλος καὶ ὁ μῦθητῆς τοῦ Ὀδείου κ. Ἀντωνόπουλος ἔλαβον ὀλίγας στιγμὰς πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως φωτογραφίας χάριν τῆς «Πινακοθήκης».

Ἑλπίς Καλογεροπούλου

(Κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ σιδηροδρομοῦ.—Φωτογραφία κ. Ἀντωνοπούλου)

Πρὶν ἐκκινήσῃ τὸ τραῖνον ἡ γόητσα καλλιτέχνης διακρούουσα ἐμοίρασεν εἰς τοὺς θαυμαστάς της μενεξέδες τοὺς ὁποίους, ὡς ἀντίθωρον τέχνης, ἔλοβον πάντες. Ὅταν δὲ ἔφυγε μὲ τὸ μανθῆλι ἀνεμιζόμενον ἀπεχαιρέτα τοὺς φίλους της, οἱ ὅποιοι ἐστάθησαν ὄλοι ἀκίνητοι, ἄφωνοι, διὰ νὰ μὴ χάσουν καὶ τὴν τελευταίαν ἀνταίγιαν τοῦ ὄραίου ἀνέρου, τὸ ὅποιον ἐκυμάτιζεν εἰς τὰ ὕγρα, τὰ ἐμπνευσμένα μάτια τῆς Ἑλπίδος Καλογεροπούλου.

Κ.

Τὴν προαμογήν τῆς ἀναχωρήσεως της ἐξ Ἀθηνῶν ἡ δεσπ. Ἑλπίς Καλογεροπούλου ἔδωσε ἡμῖν πρὸς δημοσίευσιν τὸ ἐξῆς σημεῖωμα, συνοδευόμενον ὑπὸ τῆς εἰκόνης τοῦ κ. Chevillard, διευθυντοῦ τῶν Concerts Lamoureux.